

SPOMNITE
SE
SLOVENSKIH
BEGUNCEV
S KAKIM
DAROM!

AMERIŠKA

DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN MORNING
NEWSPAPER

NO. 177

CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, SEPTEMBER 10, 1946

LETO XLVIII—VOL. XLVIII

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

UMRL JE V LJUBLJANI Ignacij Zaplotnik, duhovni svetnik in mnogoletni kateket na ljubljanskih ljudskih šolah. Umrl je 10. avgusta na vodenici, ki ga je dolgo časa držala privezanega na posteljo. Pokojni je bil znan za družni delavec. Mnogo se je trudil za napredek Prvega delavskega konsumnega društva, kjer je bil dolgo vrsto let član nadzorstva. Bil je ves čas po prejšnji vojni tudi predsednik nadzorstva Zadružne zveze v Ljubljani. Kot je znano, je novi režim obe ime-novani ustanovi uničil, odnosno podpržal.

SMRTNA OBSODBA. — Dne 4. aprila 1946 je bil obsojen na smrt salezijanski duhovnik Martin Jurčak, ravnatelj salezijanskega zavoda na Kodeljevem pri Ljubljani. Obsojen je radi delovanja proti komunizmu. Prošnja za pomilostitev v sredi avgusta še ni bila rešena.

UMORI DUHOVNIKOV. — V nekem uradnem obvestilu iz konca junija beremo na videz običajno obvestilo! Umrl so: Dr. Franc Tom, kaplan na Jesenicah 27. decembra 1945, v starosti 43 let. Franc Krašna, župnik in upravitelj v Sorici, dne 7. jan.

(Dalje na 2. strani)

SENATOR BO DOBIL ZA 59 DNI KAR \$7,816, NE DA BI KAJ DELAL ZA TO

Od 6. nov. 1946 do 3. jan. 1947 bo imela država Ohio posebnega senatorja, ki ga bomo volili 5. nov. Za teh 59 dni bo dobil nič manj kot \$7,816 in sicer zase \$2,099.81, kar bo njegova plača, poleg tega pa \$4,944.35 za njegov pisarniški štab. Pri vsem tem je pa najbolj značilno to, da mu teh 59 dni niti v Washington ne bo treba iti in prav tako ne bo treba iti tje njegovemu pisarniškem štabu. Lepo doma bodo sedeli in vlekli plačo od vlade za tistih 59 dni.

Stvar je namreč sledeča. Po postavi sme služiti kot senator, ki je v ta urad imenovan od guvernerja, samo do prihodnjih volitev in če kandidira ter je izvoljen, nastopi urad šele 3. jan. prihodnjega leta. Da bi pa država v tem času ne bila brez senatorja, lahko za to kratko dobo kandidira kdor hoče. Guverner Lausche je imenoval na mesto senatorja Burtona demokrata Jamesa Huffmana. Njegov termin poteče torej s 5. novembrom. Ker bo kandidat za mesto, bo nastopil urad 3. jan. 1947, ako bo izvoljen, seveda. Za isti urad se poteguje tudi bivši guv. Bricker, republikanec.

Za dobo tistih 59 dni se pa potegujeta: Henry P. Weber, demokrat iz Loraina in Kingsley

NAJVARNEJŠI KRAJ PRED NEZGODAMI NAPAČNO SE MISLI, DA JE NAŠ DOM

Navadno mislimo, da je naš dom najvarnejši kraj, kadar nam preti nevarnost, vendar dokazuje statistika, da se pripeti največ nezgod in smrtnih nesreč ravno v navidezno varnem domu. Tako poroča clevelandski varnostni direktor, Frank D. Celebrezze.

Pred par dnevi se je nek štiri leta star dečko nevarno poparil po glavi in hrbtu, ko je prevrnil nase lonec vode. Videl je, da voda v loncu vre, pa je hotel lonec prestaviti, da bi pomagal materi. Slični dogodek zadnji mesec je zahteval življenje nekega drugega otroka.

Neka mlada ženska je dobila težke opekline po obrazu in rokah prejšnji teden. Prižigala si je cigareto, ko ji je žveplenka užgala obleko. Takih primerov je polno in se pogosto dogajajo. Otroke je treba že iz mlada učiti, da kuhinja ni prostor za igranje in da peč ni igračka. Ako se jim dovoli, da se preveč vrtijo okrog peči, se kaj rado prime, da bodo odvilili plin in šli nedolžno proč. Naj kdo tedaj užge žveplenko, pa je eksplozija v hiši. Torej previdnosti je treba povsod, pri odraslih in pri otrocih.

Bolj pravilno je bilo prvič

Washington. — Državni oddelek je naznanil, da je izročil noto na Jugoslavijo v roke ruskemu poslanstvu. Takoj zatem je pa državni oddelek to na svojo popravil, češ, da bi se moralo glasiti, da je bila nota izročena v roke jugoslovanskega poslanstva. Zakaj popravljati, saj ni bilo nobene pomote!

Francozi mislijo, da so Zed. države zdaj za večjo Nemčijo

Pariz. — Sodeč po pisanju francoskega časopisa, ki komentira o govoru ameriškega državnega tajnika Byrnesa, Francija sodi, da se pulijo tri glavne sile: Zed. države, Rusija in Anglija za naklonjenost Nemčije in to na škodo Francije in drugih žrtev Nemčije. Francosko časopisje skoro brez izjeme misli, da so postali tako Angleži kot Amerikanci zopet prijatelji Nemcev, kot je bil slučaj po prvi svetovni vojni. Razlika je samo ta, da so bili Angleži tisti, ki so po prvi svetovni vojni dvgnili Nemčijo, zdaj se pa za to pulijo trije: Angleži, Amerikanci in Rusi.

Razlika med tedanjim in sedanjim trenjem je tudi ta, pravijo Francozi, da se je takrat Francija vsaj nekaj upoštevala, danes se je pa ne vpraša nič. Francozi mislijo, da Nemčija danes ni več premagana dežela, ampak sila, katero snubijo istočasno iz Moskve, Londona in Washingtona. To je odprta snubitev za nemške glasove med zbornim in zapadom, Sovjetske Unije na eni, Amerike in Anglije pa na drugi strani.

Pomanjkanje živeža grozi New Yorku radi stavke voznikov truckov

New York. — V New Yorku je na stavki 25,000 voznikov truckov, vsled česar se grozi pomanjkanja živil. Danes bo mesnada zaprlo 2,000 prodajalcev z žvili, ker imajo že prazne police. National Sugar Refining Co. na Long Islandu je že prenehala obratovati, ker ne dobi surovega sladkorja in ker ne more izdelanega dobavljati prodajalnam. Pekarije pravijo, da bodo tudi zaprle konec tedna, če ne bo stavka prej poravnana. Župan O'Dwyer je skušal posredovati, da bi unija voznikov sprejela 18 in pol centa priboljška, toda unija zahteva 30 centov. Nekateri časopisi so morali zmanjšati izdaje, ker ne dobe dovolj papirja.

Angleško vlado skrbi, ker se ljudje polasčajo kar zasebnih stanovanj

London. — Angleška vlada se je včeraj zbrala k izredni seji, da se posvetuje, kaj naj stori vzpričo nenavadne akcije ljudi, ki se menijo, tebi nič selijo v razne hiše, ne glede na to, ali so to palače ali bivše vojaške barake. Več kot 12,000 oseb se je vselilo v vojaška taborišča. V nedeljo so se ljudje polastili dveh luksuznih apartamentov in "invadirali" štiri druge hiše v lepem Kensingtonu okraju. K temu so jih napotili komunisti, ki pripovedujejo ljudem, naj se polastijo katere koli hiše hočejo, ker jim vlada ne preskrbi druge stanovanja.

AMERIKANCI SO ZAPRLI 6 VOJAKOV

Dolžijo jih zveze z bombnim napadom v Trstu

Trst. — Glavn. stan 88. ameriške divizije v Gorici naznanja, da je bilo prijetih 6 jugoslovanskih vojakov, ki so bili pridelniki kot straža UNRRA vlaku in ki jih spravljajo v zvezo z eksplozijo dinamične bombe v Trstu včeraj.

Prijeti jugoslovanski vojniki so imeli pri sebi 5 ročnih granat. V nedeljo je bila vržena iz neke hiše ročna granata med ameriške vojnike v Trstu in jih ranila 7 ter 22 drugih oseb. Včeraj je pa eksplodirala bomba pri neki hiši, zdrobila špe pri oknih in poškodovala stene. Jugoslovanske vojnike so prijeli tri četrt milje od kraja razstrelbe.

Množica kakih 5,000 Slovencev se je zbrala pri Sv. Jakobu v Trstu, da bi praznovali tretjo obletnico padca Italije. Zavezniške vojaške oblasti so prepovedale demonstracijo, ker so se bale izgredov. Ker se ljudje niso hoteli raziti in ko je bila vržena med ameriške vojnike ročna granata, je začela potekati streljati. Granata je ranila 6 ameriških vojaških policistov, nekega angleškega častnika in najmanj 12 civilistov. Toda nihče ni bil opasno ranjen.

Včeraj je priplula v tržaško luko angleška križarka Ajax in sicer dva dni prej, nego bo odplula iz pristanišča ameriška križarka Huntington, ki bo plula v grške vode.

Poljaki so demonstrirali pred poslopjem amer. poslanika

Varšava. — V nedeljo se je zbralo na protestnem shodu kakih 5,000 oseb. Glavni govornik je bil vodja delavske stranke, komunist Vladislav Gomulka, ki je podpredsednik vlade. Ta je napadal Zed. države in Anglijo, ki da se vtičeta v notranje zadeve Poljske. Zlasti je udrihal po govoru ameriškega državnega tajnika Byrnesa, ki je zadnji petek izjavil v Stuttgartu, da vzhodne nemške meje se niso docela ugotovljene, to so meje med Nemčijo in Poljsko.

S shoda se je množica obrnila proti rezidenčni ameriškega poslanika Arthurja Bliss Laneja, toda jo je milicija razgnala. Zato je množica napadla časopis predsednika vlade Mikolajčka, razbila okna in zažgala poslopje. Ljudje so vpili: "Pošljite Mikolajčka nazaj v London!" Mikolajček je predsednik ljudske stranke, ki se ni udeležila demonstracij in njegov časopis, Gazeta Ludova, je bil edini, ki ni napadal ameriškega tajnika Byrnesa.

Policija misli, da se vrnejo gangsterji

Clevelandska policija je dobila namig da se pripravljajo ameriški gangsterji, ki so zdaj v Mehiki, ker so jim bila tukaj tla prevročna, da pridejo zopet nazaj. Policija sodi, da jim bo pri tem pomagal nek ranec v Texasu, ki je blizu mehiške meje.

SLOVENSKI BEGUNCI VAS PROSJO POMOČ!

USTRELIL GA JE, KER JE NADLEGOVAL NEČAKINJO

Youngstown, O. — Marion Castronova, stara 6 let in pol, je šla v nedeljo popoldne v bližini hiše svojega strica Johna Castronova. Nek možki je pograbil dekletce ter jo vlekli med dve hiši. Na otrokovo vpitje je pograbil stric puško in skočil iz hiše. Tulec je dekleta izpustil in zbežal. Castronova je pa ustrelil za njim, ga zadel v glavo in na mestu ubil.

Pozneje so ugotovili, da je ustreljeni neki William Dunn, star 55 let.

Trenje med Ameriko in Rusijo za prvenstvo je pot k svetovnemu miru

Pariz. — Samuel Lubell, ki je potoval 7 mesecev po Evropi preko Nemčije, Holandije, Belgije, Francije, Švice, Poljske, Češke in Avstrije, je napisal zdaj svoje vtise glede bodočnosti Evrope. Po njegovem mnenju je zdaj silen diplomatski boj med Zed. državami in Sovjetsko Unijo za svetovno prvenstvo in dokler to ne bo odločeno, ne bo trajnega miru na svetu.

Zatrjuje pa, da najbrže nobena teh držav ne bo segla po orožju, ampak bo skušala s drugimi sredstvi spraviti svojo tekmovalko s pozornice. To bo vzelo morda še tri leta ali še dlje hudih diplomatskih bojev, predno se bo umaknil eden izmed tekmecev za mejdana.

Kakor sodi poročevalec Lubell čakajo Zed. države na to, da se bo Sovjetija potem, ko bo izšla vzhodno Evropo umaknila nazaj za svoje meje ter se tam posvetila rekonstrukciji in razvoju svoje prostrane zemlje, kakor je bilo to po prvi svetovni vojni. Zato drži ameriška diplomacija vse fronte odprte, docim danes Sovjetija računa na to, da se bodo Zed. države umaknile iz Evrope ter ji prepustile ves teritorij. Zatenkrat Zed. države ne kažejo nobene volje za umik iz Evrope.

Ameriški delavci ne bodo nalagali ladij, ki so namenjene v Jugoslavijo

New York. — Joseph P. Ryan, predsednik unije pristanišnih delavcev, ki so zdaj na stavki v podporo stavki unijskih pomorščakov, je izjavil, da njegovi delavci tudi po končani stavki ne bodo hoteli nakladati na ladje ameriškega blaga, ki je namenjeno v Jugoslavijo.

Njegovi delavci, pravi predsednik Ryan, so ogorčeni, ker so Jugoslavlani ubili pet ameriških neoboroženih letalcev prošli mesec blizu avstrijske meje.

SPOMNITE SE NAŠIH BEGUNCEV V TUJINI S KAKIM DAROM!

Razne najnovejše svetovne vesti

PITTSBURGH, PA. — Eno uro potem, ko so odšli delavci pri elektrarni na stavko, so izjavili unijski voditelji, da je stavka preložena in da bodo prišli delavci nazaj na delo, čim se jih bo moglo obvestiti. Mesto je imelo ponoči še elektriko, toda ulična železnica je bila že nehala obratovati. Stavko je ustavil sodnik Smart na zahtevu mesta. V soboto se bo vršilo pred sodnikom zaslišanje in takrat se bo odločilo, ali bo stavka ali ne bo. Unija je dobila v aprilu 18c priboljška za delavce, zdaj hoče pa še 20%.

JERUZALEM — V Palestini je izbruhnil nov teror. Včeraj sta bila ubita dva policijska častnika in 6 oseb ranjenih v raznih razstrelbah na železnicih in javnih poslopih.

PORTLAND — V državi Maine so republikanci pri volitvah dosegli zmago na celi črti, kakor kažejo prva poročila o volitvah danes zjutraj.

VES RELIF V JUGOSLAVIJO NAJ NEHA

Ta ko zahteva senator Bridges od pomožnega državnega tajnika

Washington. — Senator Styles Bridges iz New Hampshire je zahteval od pomožnega državnega tajnika Achesona, naj takoj ustavi vse ameriško blago, ki je namenjeno za Jugoslavijo. Ob enem je pa zahteval, da naj preiskava dožene, na kak način, da so uradniki UNRRA poslali na tisoče ton železniških tračnic v Jugoslavijo, ki so bile namenjene sicer za Kitajsko, na izrecno zahtevo generala Marshalla, ameriškega poslanca na Kitajskem.

Senator je dal v javnost obtožbo, da sta to pošiljko izpeljala dva uradnika UNRRA, nek Rus in nek Jugoslovčan na svojo roko.

Rekordi kažejo, je izjavil senator, da je bila dirigirana ta pošiljka na Jugoslavijo prav tisti dan, ko so jugoslovanska bojna letala izstrelila iz zraka prvo ameriško prevozno letalo nad Jugoslavijo.

"Velika ironija je," je izjavil senator, "da istočasno, ko ladja vozi trupla ameriških letalcev, sklatenih in ubitih od jugoslovanskih bojnih letal, preko Atlantika v Ameriko, vozijo druge ladje v nasprotno smer ameriško jeklo Jugoslavijo."

Iz zapiskov je razvidno, da je bilo 8251 ton železniških tračnic, vrednih \$337,348, ki so bile določene za Kitajsko, ukazano odpeljati v Jugoslavijo.

Rusko časopisje poroča o Byrnesovem govoru samo 32 vrst

Moskva. — O vsem govoru ameriškega državnega tajnika Byrnesa v Stuttgartu, ki je trajal 45 minut, je rusko časopisje poročalo samo 32 vrst. Nobenih podrobnosti ne poročajo, ampak samo nekaj na splošno.

Rusko časopisje omenja, da se je Byrnes dotaknil teritorialnega vprašanja Nemčije in njenih sosedov, toda kaj je rekel o tem, ne pove. Ravno tako omenja rusko časopisje, da je Byrnes govoril o ameriški okupacijski armadi, toda se ne dotakne podrobnosti.

Nemško časopisje, ki izhaja pod rusko vojaško oblastjo v zasledbeni zoni v Nemčiji, ni smelo ugodno pisati o Byrnesovem govoru. Ruski cenzor ni dovolil. Toda dva časopisa, ki sta napadla Byrnesov govor, sta smela to storiti z dovoljenjem cenzorja.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Očeta išče. — Marija Plamenc bi rada zvedela za naslov svojega očeta Martina Plamenc, doma iz Kozjega (Podsreda), Slovenija. V Ameriki je kakih 30 let. Hči ga lepo prosi, naj ji piše na naslednji naslov: Marija Plamenc, poroč. Opačić, UNRRA Camp, El Shatt, Egipt.

Pisma imajo pri nas. — Sledeči imajo pri nas pisma: Franciška Jereb roj. Smole, piše ji Smole Ivan; Frank Brate, piše mu Govše Marija; Angela Turk, piše Šepin Ivan; Slapnik Anton, piše Zukiat Ivan.

Lepo napredujejo. — Zadnji četrtek je bila v šolski dvorani sv. Vida seja "odobora 100," ki deluje za Katoliško ligo. Seja je bila zelo dobro obiskana. Vsi navzoči so obljubili, da bodo delali neumorno naprej, da zberejo sklad \$10,000 za slovenske begunske otroke. Skoro polovico tega ima odbor že v blagajni. Na 10. nov. bo prireditev v šolski dvorani sv. Vida popoldne in zvečer. Na 10. okt. bo pa ponovna seja pri sv. Vidu.

Vabilo na sejo. — Jutri zvečer ob 8 bo seja dr. sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ v SDD na Recher Ave. Seja je važna, zato naj se članstvo udeleži v polnem številu.

Brata išče. — Jožefa Pevec, vas Goljek št. 10, p. Čatež na Dolenjskem bi rada zvedela za naslov svojega brata Lojzeta Režek po domače Lazarjev. Naj piše na gornji naslov.

Poroka. — V soboto 14. sept. se bosta poročila v cerkvi sv. Kristine ob 9 Miss Helen Kosten iz 20667 Miller Ave. in Mr. Rudolph Troha iz 22031 Miller Ave. Mnogo sreče jima želimo v novem stanu.

Na bolniški postelji. — Nevarno je zbolel Frank Jazbec iz 7305 Myron Ave. Nahaja se doma pod zdravniško oskrbo. Upamo, da se mu bo zdravje kmalu obrnilo na bolje.

Nove vrste čistilci. — Norwood Appliance & Furniture, 6104 St. Clair Ave. ima v zalogi nove vrste čistilce, ki se lahko rabijo za vse, za tla, stene, strope, preproge itd. V Newburghu jih lahko dobite tudi pri Jakob Resniku na 3599 E. 81. St.

MOSKVA VIDI ZVEZO S VATIKANOM IN ZED. DRŽAVAMI

London. — Radio iz Moskve je včeraj poročal, da je bil imenovan za papeževega nuncija v Nemčiji škof Alois Muench iz North Dakote ter zagotavljal, da je ta poteza dokaz o tesni zvezi, ki obstoji med Vatikanom in ameriškim kapitalom.

Moskovski radijski komentator je tudi kritiziral Myron Taylorja, ki je osebni odposlanec predsednika Trumana pri Vatikanu.

Ruski komentator je napadel Vatikan

London. — Sovjetski radijski komentator Miranov je napadel Vatikan, češ, da je eno največjih, če ne celo največje kapitalistično podjetje. Vatikan je do go ni več samo duhovno središče katoličanstva, je izjavil Miranov.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
(JAMES DEBEVEC, Editor)
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays**NAROČNINA:**Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po raznašalcih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.

Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 177 Tues., Sept. 10, 1946

Tito snubi duhovščino

I.

Ne vemo, kako bi rekli: ali Tito snubi duhovščino, ali pritiska nanjo, da bi se vdala njegovi politični smeri? Zanimiva v tem pogledu sta dva dogodka iz zadnjega časa: Vodstvo OF v zoni B je zahtevalo od dekana v Vipavi in dekana v Črnicah, da nemudoma skliče dekanijsko konferenco svojih duhovnikov, katere se hočejo udeležiti tudi krajevni partizanski voditelji, da bi si tako "izmenjali misli." Kakšne misli naj bi si tam izmenjali, ne vemo, ali v obliki snubljenja ali pritiska ali oboje vkup, si lahko mislimo, toda metoda vrinjenja v izključno cerkveno hierarhično zadevo, je malo čudna in nasilna, zato jo je tudi goriški škof, kateremu so javili zadevo, odločno odbil in zagrozil s suspendiranjem vsakemu duhovniku, ki bi se take konference udeležil. Rešil pa je stvar tako, da naj omenjena dekana gresta na pogovor z omenjenimi voditelji ter naj o vsebini pogovora obvestita svojega škofa. Morda je tudi povabilo duhovnika in bivšega poslanca Virgilija Ščeka iz Avberja v Ljubljano na važno konferenco kaj v zvezi s snubljenjem duhovščine v partizanski voz, morda, pravimo, kajti ne vemo nič podrobnejšega, kakor to, da gre za važno zadevo.

Važno pa je bilo gotovo to, da je 23. avgusta govoril maršal Tito v Kranju (takrat se je namreč mudil na "kraljevskem" letovišču na Bledu, kjer je reševal tudi afere z ameriškimi eroptani) in naslovil tudi nekaj besed na slovensko duhovščino. Kakor poroča "Tanjug" je med drugim rekel: "Imel sem že priliko, da sem na nekem pogovoru s predstavnikom visokega klera v Zagrebu omenil, da ne bomo ovi-rali duhovnikov v opravljanju njihove službe, kadar izvršujejo svoja religiozna opravila, ne pa kadar se mešajo v politična vprašanja ali kadar jemljejo ljudstvo to, kar smo dobili za ceno toliko krvi. Zahteval sem, da se bolj približajo ljudstvu, da bolj poslušajo svoj glas, ko berejo mašo, kakor pa da prisluškujejo glasu iz tujine, iz Rima."

Tu pa je zdaj zajahal svojega konjička, ki ga je imel pripravljene in napel večno staro svoj čas liberalistično in socialistično, zdaj pa boljševiskično težo "Los von Rom" v najnovejši nacionalni obliki, ki pa tudi ni nič nova za naša ušesa, govorč:

"Vidite, kako stoji stvari v Parizu? Mi se borimo, da dobimo, kar je našega, borimo se z vsemi sredstvi, ki so dovoljena, da branimo naše pravice z največjo energijo. Toda na katero stran se je obrnil papež? On ne brani naše stvari, temveč italijansko, kar je razumljivo. On je in bo ostal Italijan. On je protežiral Mussolinija, protežira zdaj De Gasperi-ja in bo podpiral vsakega, ki bo stopil v Italijo na oblast. Zakaj naj bi ga torej katoliški duhovniki ubogali? Ti naj služijo svojemu ljudstvu in ne tujemu, in vrhu tega še tiste- mu tujemu elementu, ki je prinesel toliko bede Sloveniji in Dalmaciji in drugim krajem naše države, kjer je sejal toli-ko gorja. Oni morajo služiti našemu ljudstvu in ne našemu vekovnemu sovražniku, italijanski misli."

To so misli, ki jih je govoril Tito v Kranju v dneh največje zunanje politične napetosti, ko položaj na mirovni konferenci v Parizu in neprijateljsko razpoloženje angloameri- kanskih mas nastopa proti našim narodnim zahtevam, kot jih zastopa Tito. Ne, da bi se zavedal krivde v sebi samem in v tem, kaj in koga on predstavlja s svojo agresivnostjo in zahtevami, proti katerim se upira ves zapad ter s tem trpi naša narodna stvar, pravimo, ne da bi iskal krivdo pri sebi, jo zvrča po stari navadi vseh brezbožnikov, na Rim in pa- peža.

Udaril je na struno, ki jo slovenski liberalci in omahu- joči nacionalisti rad sliši in jo slovenski katoličan z bolj ob- čuti kot človeški element v Cerkvi, v kolikor se res kaj ta- kega primeri. Najbolj važno je to, da govori te besede v ča- su, ko se podobna gonja proti katoliški duhovščini vodi tudi na Poljskem in ko je sovjetski tisk proglasil papeža in kr- ščanstvo za reakcijo št. 1 in za svojega največjega in morda edino resnega sovražnika. Če človek ve, da je vse to dirgi- rano iz Moskve, mu daje ta koincidenca skupnega nastopa proti krščanstvu misliti na novo organizirano ofenzivo proti Rimu ter za odstranjen duhovščine od trdnega enotnega du- hovnega središča: od avtoritete v Rimu. Na Poljskem so za to priliko organizirali protizidovski pogrom v Kielcach, češ, da so ga vprizorili katoličani in da ga kardinal ni obso- dil, kot bi ga moral. V času, ko so ponaredili rezultate referen- dum, so s kieleško afero hoteli uspraviti zahodni svet ter za- deti poljsko "reakcijsko" katoliško duhovščino v živo, pa se jim ni posrečilo.

Kako različni in nasprotujoči so načini, s katerimi bla- tijo katolištvo, je razvidno iz tega: ko je papež na prošnje varšavskega poslanika prof. dr. Kota v Rimu in po njegovem posredovanju dobil v roke prošnjo poznanijskega Gauleiter- ja Geiserja, da naj prosi za njegovo pomilostitev, je papež odgovoril nazaj na naslov varšavskega poslanika v Rimu, da "je sicer omenjen Gauleiter velik sovražnik kato- liške Cerkve, katero je preganjal v svojem okrožju, toda sledeč Kristusovem nauku, da naj kristjan prosi za svoje preganjalce, tudi on prosi za njegovo življenje," so sovjets- ki listi imenovali papeža predstavnika reakcije št. 1.

(Konec jutri)

BESEDA IZ NARODA**Nekaj misli o škofovem govoru**

Piše Anton Grdina

bivši gl. predsednik KSKJ

Cleveland, O. — V dnevih bor-

be, v katerih se gre za resnico in pravico o življenju, smo zelo ve- seli, če slišimo zaupne voditelje, ki nam povedo o resnici, katere naj se držimo, da ostanemo na pravem, na pravi strani in poti, ko se dandanes hodi po raznih potih; to se pravi, ko ljudje sle- dijo raznim propagandam in ne vedo, da so na krivih in zanje nevarnih potih. Če to velja za ka- tero skupino ali narod, velja to dandanes gotovo tudi za nas Slo- vence — katoličane.

V Glasilu KSKJ kakor tudi v Ameriški Domovini sem čital go- vor škofa, Most Rev. Joseph C. Willinga, ki ga je govoril zbra- nim gostom na konvenčnem ban- ketu KSKJ v Pueblo, Colo. Zelo sem se razveselil tega govora, kajti, ko sem ga čital, mi je ušel spomin nazaj na leta, ko je bila moja malenkost v uradu kot gl. predsednik naše dične KSKJ. Kdor je pravičen, se bo spomnil na moje delovanje in prizadeva- nje, da bi Jednota bila res taka kot jo je on orisal in na katere konvenčni banket je bil povab- ljen, da kot škof spregovori o Jednoti in teh, ki spadajo v to "Katoliško Jednoto" ter v splo- šnem o dolžnostih katoličanov.

Rečem, da se je radovalo mo- je srce, ko sem čital, kako je po- udarjal prevzvišeni škof dolžno- sti te organizacije in pa dolžno- sti v splošnem vseh katoliških organizacij. Sedaj vem, da sem bil takrat v pravem, ko sem ho- tel vse to kar je priporočal g. škof, doseči v Jednoti v času mo- jega uradovanja. Zato pa bom ohranil ta govor in številko Gla- sila in Ameriške Domovine v svojem arhivu, da bom svojim rojakom, ki mislijo drugače, da če se štejejo za katoličane (za take se dandanes šteje vsak, če tudi je pripravljen umoriti svo- jega brata ali sestro, če se ne strinja s komunističnim siste- mom), zato je treba, da se take stvari med nami katoličani izči- stijo, da se ne bo v kalnem riba- rilo in to se posebno v organizaci- ji kot je KSKJ, v katere vrstah so se dobili taki, katere bi prav lahko imenovali nevredne in ne- hvaležne katoličane kot ude sv. Cerkve. Vsak, ki je katoličan, je obenem od sv. Cerkve. Ako pa udi nasprotuje ustanovi, v kate- ro spada, ni vreden, da je ud ta- ke družbe.

Slišal sem tudi pripovedova- nja delegatov in delegatinj, ki so bili na zadnji konvenciji KSKJ in so mi pripovedovali, s kakšnimi delegati so prišli sku- paj, to se pravi, da so se osvedo- čili tam, kakšnega mnjenja so bili nekateri delegati na konvenciji o komunizmu in njih odnošajih do Cerkve. To so misljenja in trditve, ki se ločijo daleč eno od drugega, resnica in neresnica, katoličanstvo od nekatoliškega naziranja. Tem je pojasnil škof. — Škofov govor pa je pojasnil oboje. Kako so vzeli naznanje delegatje in delegatinje, ne vem. Meni so pa škofove besede resni- ca! In Resnica bi morale biti vsem, ki so ga slišali in ki so po- tem tudi čitali njegov govor. Kdor misli in sodi drugače, se moti in se bo uračunal, kajti le resnica, katero uči sv. Cerkve ostane. Vse drugo ne drži. Shr- uite in zopet berite.

Hubbardske novice

Madison, O. — Prav za prav res ne vem, kako bi vam popi- sal ves nedeljski program, ker je bil tako izvanreden kot le malokdaj poprej.

Tako sem bil zaposlen ta dan, da niti v cerkev nisem imel časa iti in upam, da radi tega ne bo kake zamere pri Bogu, ker sem

imel res važen vzrok, da nisem šel. Saj če se le morem odte- gniti od doma, pa rad grem. V cerkvi me pa tudi niso pogre- šali, ker naša cerkev je že pre- majhna in bi itak ne bil mogel stati pod streho, ampak bi bil gotovo stal zunaj, kar pa tudi ni prijetno. V teh krajih je zadnje čase toliko vernih kato- liških ljudi, da skoro ni kam ž njimi in za to je pa naša cerkev premajhna.

Torej dotično nedeljo sem bil tako zaposlen, da le kaj. Najprej so mi zjutraj naši od- kazali delo, da sem na vse zgo- daj postal morilec, kajti dali so mi delo, da sem nekaj našim kokoškam posekal glave. Saj menda je ne bo kdo mislil, da sem sekal človeške glave kot so to delali v Jugoslaviji. Torej, se- kal sem kurje glave, da so pa- dale kot snopi, naši mucki so se pa veselili, ker so se gostili z njimi.

Veste ti naši počitnikarji ki pridejo na oddih k našemu je- zeru iz vseh krajev naše Unije, si radi privoščijo kaj boljšega in tako kar naprej prihajajo po mlade "petelinčke, katerih vsako leto nalašč zanje naku- pim in jih potem zredim. To naredim samo iz usmiljenja do teh ubogih ljudi, saj so nekat- ere gospe tako revne, da imajo na nosu samo po eno očalo in še tisto je pritrjeno na verižico, da ga ne zgrube. Ko pa sem bil s tem delom gotov, sem se pa vsedel na naš avto, za katerega skrbje naši, da je vedno lepo omil in preskrbljen z oljem in gazolinom, da se jaz brez skrbi potem vozim krog naših soses- dov. Naš Eddie, ki je prišel zjo- pet domov čez lužo iz Evrope, kamor pošiljajo naše fante, ki tja ne spadajo in seveda, če bi bili ljudje v Evropi, kot se šika in mirnega značaja kot smo A- merikanci, bi jim ne bilo treba iti tja po kostanj v žerjavico in mirit evropske narode, on mi je omil in pripravil avto, da se je kar bliščalo naokrog.

Ko sem se še oblekel, da sem izgledal kot se šika, sem jo najprej mahnil k našim prijaz- nim Smucovim ki so bili pa sil- no zaposleni s svojimi farmar- skimi pridelki. Lojze je vozil skupaj in Mrs. Smuc je pa pro- dajala pridelek mimoidočim, katerih na 20, česti ni malo. Malo smo pokramljali in čas nam je kaj hitro potekel in od- kuril sem jo dalje in sem se u- stavil pri Mahovih. Tam ima- jo tudi doma štacuno pred hišo, s katero so jako zaposleni. Mrs. Mah me je prijazno povabila v hišo, kjer smo se marsikaj po- govorili o farmarstvu, njih pri- jazna hčerka je pa pripravila kosoilo in se kaj pridno obra- čala po kuhinji. No, saj so pa Mahovi od silne pridni ljudje in kar naprej samo v delo tišče. Saj, če hoče človek dobro izha- jat in da ima še kak cent na strani, ni na kmetih nobene druge poti, kot trdo delat od noči do noči, kot bi mislil sod- njemu dnevu trobit. Oboji so mi prav prijazno postregli. Hvala jim.

Od tu sem jo pa mahnil k Gombacem, ki imajo dobro- iodočo gostilno. Največ sem se pa tam ustavil zato, ker sem zagledal zunaj na steni veliko električno uro in na njej pa na- pis "Gombach Tavern." To je res krasna ura in hotel sem namreč vedeti, koliko taka ura stane in kako jo navijajo, ker je tako visoko obešena.

In ko sem tukaj napasel fir- bec, sem jo mahnil pa še k na- šim prijaznim Jerebovim na Bennet Rd. Tam sem pa našel jako prijazno družbo iz Cleve- landa. Bila je namreč vsa Lu- žarjeva družina tam. Lužarje- va sta ta dan bohajala večlet- nico srečnega zakonskega živ- ljenja. Lužarjevi so tudi dobri naročniki Ameriške Domovine

in prav zvesto prebirajo tudi Hubbardske novice. Kar obko- lihi so me vsi in se radovali z mano, ker se nismo videli že mnogo let. Oni so bili nekoč tudi moji dobri odjemalci, ko sem bil še v Clevelandu. Razu- me se, da je bilo dovolj vsega za jest in za pit, da smo bili res vsi židane volje. Prav lepa hva- la za naklonjenost in postrež- bo. (Ti pa niso "kikali" in se niso prav nič jezili, ko opisa- vam našo slavno cesto, mojo mladost in košate lase, kot jih ima naš guverner g. Lausche.) Lužarjevi vsi, ki jih ni malo, so mi želeli veliko sreče in dolge- ga življenja, da bi bi Hubbard- ske novice, za katere se vsi za- nimajo, še dolgo pisal, se reče kar naprej.

Sedaj pa dragi čitatelji in čitateljice priljubljene Ameri- ške Domovine in Hubbardskih novic, le premislite, kako urnih "glidov" moram biti in pa bi- strega talenta, pa če prav prav- ji kdo, da sem star že kot Na- nos, da si lahko zapomnim vse kar vidim in slišim. V času pa, ko sem bil odsoten z doma, se je pri nas zgasil več ljudi, ki bi me bili radi spoznali, da bi vsaj vedeli, kdo piše te novice. Pa se kaj oglašite drugič, ko bom doma.

Kmalu na to, ko sem se vrnil domov, sta se pa pripeljala Po- nikvarjeva, ki sta prinesla tudi lep dar za Franciška. Komaj pa sta ona odšla, so prišli pa Menartovi, ki so tudi imeli lep dar za Franciška, da se je še par dni po tem veselil z njim. Z Menartovimi sta bila tudi Lovšinova, ki sta si ogledala naš park in pa rožce. Prav le- pa hvala vsem za obisk in pa še kaj se oglasite.

Takole vidite preganjam čas, pa es je prav kaj nevesčnosti vmes. Zamira gor ali dol, jaz jo, kot sem bil že nekoč zapisal "režem in kosim kar lepo po svoje naprej . . ."

No, Tito ga je tudi polomil za vse večne čase. Seveda on mora delat na ukaz iz Moskve, ampak pravega se ni lotil; Stric Sam ima močno roko in ko jo je položil nanj, se je Tito po- nižno udal. In zgodilo se je, kot je urednik Ameriške Domovine vse skozi pisal — osramotil je ves jugoslovanski narod v A- meriki, kajti Amerika je zgu- bila vanj zaupanje. Le škoda je jugoslovanskega naroda, ki je osramočen radi take buda- losti. Če bi se Slovenci hoteli pokazati, da so lojalni naši de- želi, v kateri si služijo svoj kruh in ne Titu, bi morale vse slovenske Jednote in Zveze v imenu slovenskega naroda ži- večega v tej deželi strogo pro-

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje z 1. strani)
streljal se na umirajočega Ter- celja. Trupli sta miličnika kar na mestu zagrebla."

Filip Terčelj je bil po rodu iz Vipave. Bil je mnogo let na Go- riškem, kjer je deloval organiza- torično med mladino in mnogo pisal zlasti za mladinske liste. Ko so Italijani ukinili vse slo- venske liste, je tudi on moral iskati zaščite v Jugoslaviji. Po- stal je v Ljubljani kathehet; ved- no pa je na vidnem mestu sode- loval pri organizacijah goriških beguncev izpod laškega tero- zma. Če tudi je bil znan naroden delavec, je vendar padel v nemi- lost pri novem komunističnem režimu in so ga partizani zapri- li. Kasneje je bil izpuščen, toda partizani so ga spravili na za- hrbtni na način s poti.

Franc Krašnja je pribežal pred Nemci iz Koroške po nesrečnem plebiscitu leta 1920. Moral se je umakniti pred nemškimi sovra- štvom. Bil je kasneje mnogo let župnik na gorski župniji pri sve- tem Križu nad Jesenicami. Tu- di od tu je bil pregnan od Nem- cki, ko so ti v aprilu 1941 zase- dli Gorenjsko. Dvakrat je bil torej pregnan od Nemcev, kon- čno ubit od slovenskih partiza- nov. Take so razmere v Sloveniji

testirati proti Titu in pokazati naši vladi, da stoji zanj in ne za Titom. Če tega ne storijo, pokažejo, da jim je Tito in ko- munizem več kot naša tako zva- na demokracija.

Žalostno, da so voditelji ali levičarji slovenskega naroda v Ameriki narod zapeljali tako daleč. Na prej spoštovan na- rod, bodo sedaj Amerikanci s prstom kazali, češ, glejte jih kakšni razbojniki so to.

Črno na belem je zapisano, da je te polomije kriv največ Roosevelt ker je ustrezal le Sta- linu. Zakaj slepiti slovenski narod od strani nekaterih in ga tako postavljati v slabo luč, ko je pa pošten in miroljuben, če ga kdo ne spravi na napačno pot. Kot se vidi bo vlekla čast le Ameriške Domovine, ki je ves čas pisala resnico, narod bodrila in poučevala, da ni ves zašel na napačno pot.

Za nas Amerikance je naj- boljše zdravilo, da se naše de- žele oprimemo in jo podpira- mo, Tita pa pustimo v miru, če hočemo resnično služiti tej naši lepi novi domovini, pa če- prav ni vse sto procentno tako kot bi moralo biti ali kakor bi si sami želeli. Zame že vem, da ni tako kot bi rad, ker mi pre- de vsak dan slabše, a temu pa ni kriva naša kontra. Pozdrav- ljeni,

Frank Leskovic.

List jim ugaja

Strabane, Pa. — Cenjeni g. urednik! Oprostite mi, ker sem že malo pozna z mojo naročni- no, ker mi list ugaja, vam pošil- jam naročnino za šest mese- cev naprej.

Z veseljem berem Ameriško Domovino, ker ta list popravi- ci pove tistim rdečim partiza- nom kar jim gre in obenem tudi mi izvedo resnico, kaj se godi v starem kraju. Ko bi vsi slo- venski listi tako pisali, pa bi ne tam ne tukaj ne imeli take ob- lasti in bi tamkajšnji partiza- ni ne mogli razširjati svoje laž- njive propagande kot jo sedaj. Mislim upam, da bo sedaj malo drugače, ko so pa danes vsi ameriški listi polni poročil, kako je tisti Tito imel zaprte naše fante in kako Titovi voja- ki klatijo ameriška letala in pobijajo naše vojske. Pozdrav- ljeni,

Rose Krall.

Priloženo Vam pošiljam celo- letno naročnino, ki ravno ta me- sec poteče. Meni jako ugaja, ko tako lepo vse naravnost pove kar je resnica in ne piše po ovinkih, kakor drugi slovenski listi. Le tako naprej.

Vas pozdravljam Vam vdani,
Valentin Kalan.

Imel sem torej pivo in 9 ga- lonskih steklenic. Zdal je bilo treba pa še pintske steklenice. Marička pomagaj, kje jih naj pa dobim toliko? Vse, kar sem jih imel v kleti, pod streho, v garaži — niso zadostovale. Mo- ral sem še k sosedom naposodo- ponje. Po vsej ulici sem jih po- biral, da jih je bila kar polna klet. Potem sva začela pa to- čiti pivo in sodečka v galone, iz galon pa v pinte. Točiva in točiva, da je vse po kleti teklo. Seveda, saj ni nisem mogel po- magati, da sem ga tudi sam pokušil nekaj, ko sem ga že to- čil. Vse to je vzelo dolgo časa in nazadnje sva natočila iz 9 galon 29 pintov. To je fant tu- di zapisal kot rešitev domače naloge. Ne vem, če je prav ali ne. Pa mora že biti, ker sva ga v pinte pretočila vsega, če se odračuna tisto, kar sva po- lila in kar sem ga spotoma spil, ki pa ni bilo bogve kaj koncem konca. Kaj mislite, da bom že- njen zraven, pive pa toliko, da nisem vedel kam žnjim.

Prosim Vas, spoštovana uči- teljica, da kadar boste še da- jali podobne domače naloge, da naročite delati z vodo, ker pri mojem zaslužku je pivo pre- drago in tudi žena pravi, da s pivom ne bom več delal doma- čih nalog. Vas lepo pozdrav- ljam in ostajam z vsem spošto- vanjem — Janez Macafur."

V ZAPORI NE DA BI BILI POSTAVLJENI PRED SODI- ŠČE. — Poročal sem vam, da so v ječi dr. Jože Pogačnik, kano- nik (od 12. jan.) Lovro Sedej, vi- zitor lazarisov (od 4. jan.) in dr. Jakob Žagar, lazaris (od 26. 11. 1945). Proti nobenemu teh še ni razpisana razprava.

Dr. Jakob Žagar je obdolžen, da je v "Šmarnicah" ki jih je spisal napadal komunizem. Za- nimivo je, da je on eden onih be- dullo Gorenjsko. Dvakrat je bil torej pregnan od Nemcev, kon- čno ubit od slovenskih partiza- nov. Take so razmere v Sloveniji

Proti dr. Janku Arnejcu, šent- jakobskem župniku v Ljubljani in nekdanjem koroškem beguncu je bila obravnava v sredi junija. Bila pa je preložena, češ da se glavna priča ni mogla razprave udeležiti.

Res velika je svoboda Cerkve v Sloveniji!

Ne vem, kateri se je bolj bal začetka šole: naš Jimmy ali jaz. On zato, ker je moral dati slovo igracam in dnevom slad- kega brezdelja, jaz pa, ker bo zdaj redno vsak večer: ata, po- magaj mi pri domači nalogi. Če le morem se rešim tega nadlež- nega dela s tem, da ga prepu- stim sestricam, s čemer se pa mali učenjak nič rad ne stri- nja. Sestrice mu namreč le prerade ubijajo učenost v gla- vo z butanjem in suvanjem ter s pripravnimi priimki, kot: bu- tece, tepec, bedak in tako dalje, česar pri meni ni, čeprav mo- ram priznati, da se moram zelo premagovati, da ne privlečem na dan svoje vsemogočne oče- tovske avtoritete.

Pa naj bo že kakor hoče, šo- la me je spomnila na dogodek, ki se je nekje primeril. Nek oče je imel namreč tudi vsak ve- čer zelo neprijetno dolžnost, da je pomagal sinkotu pri doma- čih nalogah. In prav ta oče je nekega dne pisal fantovi uči- teljici pismo naslednje vsebi- ne:

"Spoštovana učiteljica! Bo- dite tako prijazni in dajte v bodoče mojemu fantu nekoli- ko lažjo domačo nalogo, kakor ste mu jo dali pred par dnevi. Kar pogledjte, kakšno nalogo ste mu dali. Rekli ste, naj reši sledeče: Ako štiri galone piva napolni 32 pintov, koliko pin- tov bi napolnilo 9 galon piva? Fant si ni vedel pomagati, pa je naprosil mene, naj mu pomagam. Nekaj časa sva po- skušala, pa nisva prišla nika- mor. Fant, ki je priden, to mo- ram reči, pa v jok in je rekel, da ne bo šel v šolo, ne da bi re- šil te vaše naloge. Kaj naj sto- rim, vas vprašam? Ker doma nisem imel dovolj galonskih steklenic, sem moral v prodaj- nalno in tam kupil 9 galon. Pa ko bi bilo to vse! Vsi ste vpraša- li, koliko pintov napolni 9 ga- lon piva. Torej sem moral ku- piti pa še sodeček piva. Pa v teh časih, ko se ga tako težko dobi, če že ne omenim, da sem moral dati precej zanj.

Imel sem torej pivo in 9 ga- lonskih steklenic. Zdal je bilo treba pa še pintske steklenice. Marička pomagaj, kje jih naj pa dobim toliko? Vse, kar sem jih imel v kleti, pod streho, v garaži — niso zadostovale. Mo- ral sem še k sosedom naposodo- ponje. Po vsej ulici sem jih po- biral, da jih je bila kar polna klet. Potem sva začela pa to- čiti pivo in sodečka v galone, iz galon pa v pinte. Točiva in točiva, da je vse po kleti teklo. Seveda, saj ni nisem mogel po- magati, da sem ga tudi sam pokušil nekaj, ko sem ga že to- čil. Vse to je vzelo dolgo časa in nazadnje sva natočila iz 9 galon 29 pintov. To je fant tu- di zapisal kot rešitev domače naloge. Ne vem, če je prav ali ne. Pa mora že biti, ker sva ga v pinte pretočila vsega, če se odračuna tisto, kar sva po- lila in kar sem ga spotoma spil, ki pa ni bilo bogve kaj koncem konca. Kaj mislite, da bom že- njen zraven, pive pa toliko, da nisem vedel kam žnjim.

Prosim Vas, spoštovana uči- teljica, da kadar boste še da- jali podobne domače naloge, da naročite delati z vodo, ker pri mojem zaslužku je pivo pre- drago in tudi žena pravi, da s pivom ne bom več delal doma- čih nalog. Vas lepo pozdrav- ljam in ostajam z vsem spošto- vanjem — Janez Macafur."

V planinah

ZGODEBA — Spisal Stanjo Canjkar

Tudi za otroka. Samo igranje je vendarle prevara. Otroci ve, da njegov soigralec ne živi v istem svetu. Igra se z njim, ker je to poseben način razgovora. Otroci ve, da mu je treba nekega močnega varstva, nekega pribežališča, ki ga igra sama nikoli ne more dati.

"Gospod sodnik, kdaj boste zopet prišli k nam na Pohorje?"

"Prihodnje leto, če se ne zgodi kaj posebnega."

"Da ne boste pozabili..."

"Ne bom. Upajmo, da ne bom."

Tako lepo mineva čas. Pot se nič več ne dviga. Kmalu bosta stopila v gozd, ki je zadnja straža pred planinskim domom, kamor sta namenjena. Kar nehoti postane nekaj časa bližina. Tako bližina je neka rahla navzočnost. Dozdeva se, da si je doma. Zakaj bi hitel? Ti gozdovi so vendar samo prostrana veža one skromne planinske neselbine.

"Kaj mislite, gospod sodnik, ali bo gospodična huda, ker ji nisva nič povedala da greva v Vitanje?"

Saj res, to vprašanje vsakega čaka na neko rešitev. Gospod sodnik je že nekajkrat pomislil na to, pa je vedno našel kak izgovor, da mu ni bilo treba povsem jasno odgovoriti.

"Menda ne," pravi negotovo. "Se bova že kako izgovorila."

"Če bova znala. Kaj pa naj rečeva?"

"Vse bova po pravici povedala. Ali ne?"

"To že."

Pred kočo je več ljudi kakor navadne dni. Saj je nedelja, dan prostosti za tiste, ki sicer niso posebno svobodni.

Gospodične Helene ni videti. Sodniku je nekam nerodno.

Snoči in danes jutraj je bil ves zagledan v neko igro z otrokom, ki ga je hotel znova za prijatelja. Sedaj pa ne more najti pravega razloga za to samotno pot. Ali bi ne mogli iti vsi trije? Težko, otrok bi se dolgočasil. Pa je to dovolj za izgovor? Posebno še, ker je nedelja. Morda je mlada gospodična iskala kako možnost, da pride ta dan v kraj, kjer je cerkev? Na to je gotovo vse premalo mislil. Sicer pa... Toda ta malomarni izgovor mu je zoprni, še preden se je zavedel njegove hladnosti. Čudno, to tuje dekle noče biti več zaprt v neki pozabljeni kamrici srca, kamor človek le redkokdaj stopi.

Počasi gresta proti domu. Sodnik se ozira po ljudeh, kakor da nekoga išče. Otroci je tih, morda zaradi utrujenosti. Nič ni znanec. Nikogar ni treba posebej pozdraviti. Gresta v kuhinjo, kjer ju veselo sprejmejo.

Na stopnicah sreča Anica gospodično Heleno.

"O, ti si Anica? Kje si pa bila?"

Otrok je bolj plašen, kakor je to njegova navada.

"V Vitanju... Z gospodom sodnikom..."

"Je bilo lepo?"

Otrok se rahlo čudi. Saj gospodična ni videti nevljudna. Morda pa le nima sodnika tako hudo rada.

"Da, zelo lepo je bilo..."

"Kje sta bila? V gostilni, v trgovini..."

"Najprej sva bila v cerkvi. Potem tudi v trgovini in v gostilni."

"Ali si sedaj utrujena?"

"Nekoliko že."

"Boš malo počivala?"

"Bom."

Gospodična Helena drži njeno roko v svoji in ji gleda v oči. Nič zavisti ni v tem pogledu in tudi žalosti ne. Vse je dobro. Vsaka beseda je potrdilo prijaznosti in razume-

vajoče dobrohotnosti.

IV

Gospodična Helena je v svoji sobi. Ve, da se je sodnik vrnil, a se mu noče pokazati. S svojo nevoljo si ni prav na jasnem. Ne more spoznati, kako je z njenim čustvovanjem. Dozdeva se ji, da bi se na tega mladega moža ne mogla prav jeziti. Srečen človek! Vse življenje bo imel svobodo. Povsod bo imel dolžnike, zato se nihče ne bo upal hudovati nad njim. Vse bo smel narediti, ne da bi svoje simpatije zaigral. In če bo potreben kakšen zagovor, mu bo vse štet v dobro. Vsaka smešna malenkost bo mogla razložiti še tako veliko nevljudnost. Ne, iskala ga ne bo. Naj pride sam in povekar hoče. Trudila se bo, da ne bo kazala užaljenosti. Gotovo mu je taka malenkostna muhavost zelo zoprna. In ravno malenkostna ne sme biti.

Poldan je. Ljudje prihajajo k obedu in sedajo za mize. Tudi gospodična Helena je prišla. In sodnik seveda tudi. Njuna miza je pogrnjena in čaka.

"Že nazaj?"

Gospod sodnik je nekoliko začuden. Misli, da bo moral sam začeti z razgovorom. Kakor poprej otrok, stika sedaj sam za znamenji nevolje.

"Že. In vi, gospodična, kako ste prebili ta predpoldan?"

"Hvala, saj je šlo. Včasih se malo dolgega časa kar lepo prileže."

Za spremembo, kajne?"

"Da, za spremembo... človek ima čas za razmišljanje."

"O čem pa ste razmišljali?"

Gospodična Helena čuti, da pomenjajo te besede prvi drobci opravičila. Sedaj lahko pove, da ji ni prav, kar se je zgodilo.

"O čem? Mislim, da sami veste. Pa bom vendar povedala. Hotela sem vedeti, zakaj mi niste zaupali, da greste v Vitanje. Misli, da sem se kaj zamerila."

"Ali naj povem, da je ta misel povsem neosnovana?"

"Ne, ni treba. Vendar sem bila nekam žalostna."

"Zakaj le?"

"Vedela sem, da ste hoteli v prvi vrsti k maši. Anica in vse drugo je bila samo dobra rešila. Zaradi tistih malenkosti mi ni bilo hudo. Vem zelo dobro, kako je ta otrok zavzel za vas, in verjemite mi, da mu to srečo res privoščim. Sama po sebi se mi je ta vaša pot z otrokom zdela čudovito lepa. Težko mi je bilo zaradi nečesa drugega..."

"Tako? Sedaj pa res ne razumem."

"Saj sem vsega sama kriva, a vendarle. Tako malo ste mogli spoznati moje mišljenje. Skoraj nič nisem povedala o sebi. Vi ste meni zaupali mnogo več. Zadržite se si pridržali."

"Vedno manj razumem."

"Verjamem. Čez nekaj trenutkov bo vse čisto jasno. Govorili ste mi o svojih simpatijah in o svoji veri."

"Kaj sem si potem pridržal?"

"Vprašanje, kako je z menoj. Zadržite zaupanje, če hočete. Vem, da ste v teh stvareh strašno obzirni. Sicer poveste vse. V tej najintimnejši zadevi pa ste neznansko skromni. Niste mogli spoznati, kako izpolnjujem svoje verske dolžnosti, zato me tudi niste vabili s seboj."

Mlada profesorica je njegovo misel prav dobro izrazila.

"Saj veste, da imam rad svobodo," pravi sodnik nekam preveč zamišljeno.

"Vem. Vaše verovanje je pošteno, najbolj zavarovano dragocenost vašega mišljenja. S tem ne razpavate. Zato tudi nisem mogla biti nevljudna na vas."

(Dalje prihodnjič)

"Zakaj niso uspeli..."

Pariški list "Ordre" je 18. maja objavil na prvi strani članek pod naslovom: "Zakaj štirje niso mogli uspeli." V članku poudarja, da deluje britanska diplomacija s polno paro, da bi organizirala močan strateški obroč okoli Sueškega prekopu, tega križišča treh kontinentov.

"To je velik načrt" nadaljuje "Ordre," "ki ga je prišel g. Bevin zagovarjati v Pariz. To je tudi globlji vzrok za neuspeh konferenč štirih zunanjih ministrov."

"Navidezni cilj je bila mirovna pogodba z Italijo. Dejanski cilj pa je bil predvsem izboljšanje oporišč britanskega imperija na Sredozemlju. Dodeknez, Libija, Trst, narodnostno načelo, pravica kolonialnih narodov do svobode? Pojdite no! Južna Tirolska je nemška. In vendar ni ušoda te dežele na letela na noben ugovor."

List nadaljuje s prikazovanjem politike Velike Britanije v Cerenajki, Sudanu, Palestini, na Cipru, prehaja nato na Grčijo in pravi: "Tukaj se vse vešči skladajo. Politika v Grčiji je v rokah Vel. Britanije, ki bo ostala tam vsem viharjem in plimam na vključ. V vojaškem ziru je Helada na najboljši poti, da postane resnična trdnjava pod britanskim vodstvom. Vsa pristanišča so v rokah mornarice Nj. brit. veličanstva."

"Izpraznimo Avstrijo, pravi Byrnes. Izpraznimo Bolgarijo, namigne Bevin svojemu ruske mu tovarišu. Toda komu je v Londonu kdaj koli padlo na um, da bi govoril o evakuaciji Grčije?"

"Britanski utrbeni krog na Sredozemlju gre od Malte preko afriških in vzhodno azijskih obal in preden se zaključi, mora preko Jadrana in Italije. Tu je naprej Albanija: Albanija nima dovolj krotke vlade, vsaj za državo, katere obale prevladujejo na Otrantskim prelivom. Zaradi tega je potrebno na pol prekiniti diplomatske odnose, ter izvajati trgovski in prehranbeni pritisk."

"Ordre" dalje poudarja: "Kar se tiče Trsta, mora biti to pristanišče na skrajni točki Jadranskega morja odprto anglosaškim mornaricam. Tukaj postane okorelost Britanije nepopustljiva. Čeprav je Trst naravno izhodišče Srednje Evrope z italijansko večino v mestu, ki pa je, če pogledamo na celotno pokrajino, komaj kaj več kot neznatna majšina, vendar ne sme po lodonskem stališču v nobenem primeru pripasti Jugoslaviji. Gospodarskih argumentov za to tezo

ni, narodnostni argumenti so šibki in šepajo. Toda kaj nas to briga?"

"Britansko stališče narekuje samo strategija in interes imperija. In čeprav bi tvegali popolno onemogočenje sporazuma, so se Angleži zagrizli in ne bodo popustili. Sicer so njihove čete še vedno trdno vgenjene na področju in pripravljene na intervencijo bodisi proti vzhodu, bodisi proti severu Italije, dežele, ki je že zvest pomočnik svojih okupatorjev in katere Jadranska obala je do Taranta posejana z majhnimi stražarskimi postojankami Andersove armade."

List nadaljuje, da sanja britanska diplomacija namesto o neznatni okupaciji egiptovskega ozemlja o nadomestilu v obliki kroga političnih in strateških pozicij v polmeru 2000 km okoli Sueza.

"In kar je najhuje," nadaljuje "Ordre," "tvega Velika Britanija z vztrajanjem pri svojih zahtevah celo prelom mednarodnih razgovorov. V Libiji, v Palestini kot v Grčiji in Julijski Kranjini, ji nadaljevanje začasne vlade ne more prinese škoda, kajti vojaško je dobro v sedlu in upa, da je ne bo mogel nihče več vreči iz tega sedla."

List zaključuje: "Kdo bi mogel po vsem tem zanikati kontinuiteto, povezanost in trmoglavo britanske zunanje pglitike, ne glede na vlado, ki jo vodi. In tako more še vedno vztrajati pri tej politiki, saj je tudi ona soodgovorna za nestabilnost in trpljenje sveta, če ni mogoče ustvariti miru?"

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠE GA LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SINA IN BRATA

Rudolph Hočevar

ki je nas za vedno zapustil dne 10. septembra 1943.

Tri leta je že poteklo, kar Tvoja pot se je končala, vsem v spominu si ostal in v veselju večnem se raduj.

Žalujoci ostali:

JOSEPH in MARY HOČEVAR, starši; FRANK, brat.

Cleveland, O. 10. sept. 1946.

V BLAG SPOMIN

11. OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE HČERKE IN SESTRICE

Alice Benčin

ki je v cvetu angeljskega življenja zatisnila svoje mile oči 10. septembra 1935.

Ljubla hčerka, draga sestra, prežgodi si ločila se od nas, zapustila mater in očeta in dva brata žalostna.

Zaklad ljubljene si bila, v cvetu življenja si nas zapustila, a Tvoj spomin ves lep živi, med nami bo do konca dni.

Žalujoci:

JOHN in ANGELA BENČIN, starši; JOHN in STANLEY, brata.

Cleveland, O. 10. sept. 1946.

Učiteljica. — WAC Sgt. Catherine Russ iz Denton, Texas, ki ima 20 let izkušnje v tem poklicu, je načelnica šole okupacijskih čet v Berlinu v Nemčiji. V šolo se je vpisalo 136 otrok, med katerimi je sedem narodnosti.

MALI OGLASI

Pohištvo naproday
Proda se pohištvo za jedilno sobo, v dobrem stanju. Za informacije pokličite KE 2788. (178)

Hiša naproday
V Maple Heights, O. 6 sob zidana, velik lot, dvojna garaža, furnezi na plin, beneški zastori, vse preproge, 4 leta stara. Pokličite ali se zglasite pri nas
Tisovec Realty
1366 Marquette Rd.
pri 55. St. in St. Clair
EN 4936 (179)

Peč naproday
Naprodaj je peč za gretje na premog, lahko geje 3 sobe. Pokličite med 4 in 7 zvečer EX 1102. (179)

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Du Fold-Floor Mop

Omije tla in stene, ne da bi jih opraskal. Povošči in jih posvetli. Počisti prahu tla, preproge, strope itd.

Oglejte si jih in kupite pri

Norwood Appliance & Furniture

6104 ST. CLAIR AVE.

John Susnik

\$5.95

A. POTOKAR, JR.

Računovodja, avditor in davčni svetovalec
naznanja odprtijo svojega urada na

1027 E. 185th St.

KE 6612

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOLUJE DENAR

članom in nečlanom

na zemljišča in posestva

po 4% obresti

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

DEKLETA IN ŽENE!

Za fine Sterling suknje, sate ali kožuhe, direktno iz tovarne po najnižjih cenah v Clevelandu na Will-Call, pokličite.

BENNO B. LEUSTIG

1034 ADDISON RD.

ENdicott 3426

DELO DOBIJO

VEČ POMOČNIK ZA

CAFETERIJO

SE SPREJME

Tudi izkušeno žensko za pecivo

Delo je v čisti, zdravi okolici

Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 35 let starosti naj se priglajo

\$29 za 40 ur dela na teden

Hrana in uniforme zastoj.

Zglasite se v

The Ohio Bell Telephone Company

soba 901

700 Prospect Ave.

Službo dobi

Ženska asistentka pri zobozdravniku; mora znati slovensko ali hrvaško. Naj javi svoje sposobnosti pismenim potom ter pošlje na American Home Publ. Co. 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, O. "Box 10." (178)

Za hišna dela

Ženska dobi delo za splošna hišna opravila; ob četrtkih in nedeljah prosta. Lep nov dom na Heights. Samo 1 otrok v družini. \$25 na teden. Pokličite Yellowstone 6786. (180)

Pisarniško delo

Delo dobi dekle za splošna pisarniška dela; plača tekem učenja; delo 5 dni v tednu. Pokličite HE 5708. (180)

Službo dobi

Sprejme se asistentko za zobozdravniški urad; graduantnjo višje šole, čedne zunanjo, ki zna nekaj slovensčine. Dr. Garbas, 6411 St. Clair Ave. (178)

MALI OGLASI

Furnezi

Novi furnezi za premog, plin, olje, goriko vodo ali paro. Resetting \$15 — čiščenje \$5 premenjamo stare na plin ali olje. **Thermostat**
Chester Heating Co.
1193 Addison Rd. — EN 0487
Govorimo sloveško (x)

D and S Service

poprava pralnih strojev
5408 Homer Ave.
EN 7849 — HE 6347 (178)

Dva leta naproday

Naprodaj sta 2 leta na Mohican Ave. Vsak je 55 čevljev širok in 110 čevljev dolg. Za informacije pokličite REDWOOD 0892. (178)

Primerno stanovanje

Vsaj z dvema spalnicama, išče urednik Glasila KSKJ. Najraje bi stanoval več ali manj blizu svojega urada, ki je nad uredništvom Ameriške Domovine. Štiri osebe: sam, žena in dve hčerki višješolki. Pokličite HE 3912. (x)

Pozor, veterani!

Na 74. cesti blizu St. Clair Ave. sta naprodaj 2 hiši po 2 družini, ena spredaj, ena zadaj; se lahko razdeli v dve parceli; jako moderne hiše. Zglasite se na 6704 St. Clair Ave. ali pokličite KE 4963.

Popravljamo ure

Postrežba v 7 dneh. Mi ne ugiblamo, mi popravimo, da boste zadovoljni.

Frances Jewelry Store

15701 Waterloo Rd.

Tel.: KE 7075

(x-Oct. 4)

Poslednji dnevi Pompejev

ROMAN

Glavk se je krepko pripravil za bližajoči se levji napad. Svoje blesteče majhno orožje je držal visoko v desnici v slabi nadi, da ga zasadi z dobro pogojenim sunkom (kajti vedel je, da bo imel časa le za en sam sunek) morda skozi oko v možgane svojega ljutega sovražnika.

Ali sledilo je neizrekljivo začudenje po amfiteatru; kajti lev ni maral niti opaziti navzočnosti zločinca. Ko je skočil iz klete, je hipoma obstal, vzdignil visoko v zrak in srkal zrak vase, a nato je zopet naglo skočil naprej, pa ne proti Atencu. Polagoma je korakal po areni, obračaje veliko glavo z bojazljivimi in zmedenimi pogledi na vse strani, kakor da išče izhoda za beg. Večkrat je skušal preskočiti pregrajo, ki ga je ločila od občinstva, in ko se mu je skok ponesrečil, je otožno zarjul. Ni bilo opaziti na njem znaka besnosti ali lakote; rep je vlačil po pesku za seboj, in ako je včasih pogledal proti Glavku, je takoj zopet boječe okrenil glavo drugam. Naposled se je cvileč, kakor da je obnemogel v brezuspешnih poskusih za beg, splazil nazaj v svojo kletko in tiho legel na tla.

Prvotno začudenje občinstva vsled takega vedenja leva se je spremenilo kmalu v hudo jezo zaradi tolike strahopetnosti, in ljudstvo, ki je kolikor-toliko sočustvovalo z Glavkovo usodo, je obžalovalo samo sebe zaradi svojih prevaranih nad in pričakovanj.

Editor je zaklical čuvarju: "Kaj je to? — Vzemí kopje, suni leva ven, potem zapri kletko!"

Ko se je čuvar pripravil, sicer nekoliko bojazljivo, še bolj pa začuden, da bi izvršil to povelje, je zadonela od enega vhoda v areno glasno vpitje, nastala je tam velika zmešnjava in nepopisen hrup. — Vse oči so se začudno obrnile tja, odkoder je prihajal šum; ljudstvo se je umikalo, in hipoma se je prikazal pred klopjo senatorjev Salust, razkuštranih las, brez sape, ves razvnet in napol obnemogel. Hitro je pregledal ves prostor.

"Spravite Atenca proč od tam!" je zaklical — "hitro! — on je nedolžen! — Zgrabite pa Arbaca, Egipčana, — on je morilec Apecida!"

"Ali si ob pamet, Salust?" je vprašal pretor in vstal, — "Kaj pomeni ta silovitost?"

"Spravite Atenca proč! — hitro! sicer pade njegova kri na vaše glave! Pretor, tvoje življenje jamči za njegovo pred cesarjem! Tukaj je mož, ki je bil priča umora Apecida. Prostor! — Umaknite se! — Pompejsko ljudstvo! vsako oko naj se upre v Arbaca! — Tam kaj sedi! — Prostor — za svečenika Kalena!"

Kalen je bil blede, medel, pravkar iztrgan smrti vsled lakote, z globoko vdrtimi očmi; vodili so ga do one vrste, kjer je sedel Arbac. — Njegovi rešitelji so mu dali v naglici nekaj hrane, ali kar je še bolj držalo njegove slabotne ude pokonci, je bila osveta.

"Svečenik Kalen! — Kalen!" je kričala druhal. — "Ali je on? Ne — to je mrlič!"

"On je svečenik Kalen," je dejal pretor. — "Kaj nam imaš povedati?"

"Arbac iz Egipta je morilec Apecida, svečenika Izide; te oči so videle njegovo dejanje. Iz ječe, v katero me je vrge, so me bogovi rešili gotove smrti za lakoto, kateri me je izročil, da ne izpričam njegovega

ga zločina! — Odvedite Atenca proč — on je nedolžen!"

"Zato torej," je dejal Panza, "se ga lev ni dotaknil! — Čudež! — čudež!"

"Čudež! čudež! je ponavljalo ljudstvo; — 'oprostite Atenca — vrzite levu Arbaca!'"

In odmev je nesel to vpitje z griča v dolino, z obrežja po morju; "vrzite levu Arbaca!"

"Odvedite Glavka proč," je dejal pretor, "ali strazite ga še. Bogovi delajo danes čudeže."

Ko je izgovoril pretor te besede, je zadonel od nekod radosten vzklik — bil je to ženski glas, ki je električno prešinil vse občinstvo — kajti bil je ganljiv — bil je svet ta ženski glas! — in vse ljudstvo je sočustvovalo ponavljalo vzklik iskrenega veselja.

"Mir!" je zaklical pretor, — "kdo je tu?"

"Slepa deklica Nidija," je odgovoril Salust, "ona je rešila Kalena iz njegove temne ječe in Glavka smrti."

"O tem pozneje," je dejal pretor. — "Kalen, svečenik Izide, ali dolžiš Arbaca, da je umoril on Apecida?"

"Dolžim ga!"

"Ali si sam videl zločin?"

"Pretor — s temi očmi —"

"Dovolj za zdaj — ostalo na

drugem mestu in ob drugem času. Arbac iz Egipta, čul si obdolžitev — ti nisi še govoril — kaj moreš odgovoriti?"

Vse oči ljudstva so bile uprte v Arbaca, ki je prišel že zopet k zavesti in prve zmedenosti ob prihodu Salusta in Kalena. — Med kričanjem: "vrzite levu Arbaca!" je sicer trepetal in pobledel. Ali kmalu je dobil zopet svojo hladnokrvnost in popolno zavest. Ponosno je zavračal besneče poglede nešteti, vanj uprtih oči, in odgovoril je tudi zdaj s svojim mirnim in samozavestnim glasom: "Ta obtožba, pretor, je tako nesmiselna, da bi bila komaj vredna odgovora. Moj pr-

vo obtožitelj je plemeniti Salust — najboljši Glavkov prijatelj! — drugi je svečenik — spoštujem njegov poklic in njegovo oblačilo — toda, ljudstvo pompejsko! — Kalenov značaj ni neznan — je skop in pohlepen po zlatu. Pričevanje takih mož je lahko kupiti. Pretor — jaz sem nedolžen!"

"Salust," je dejal pretor, "kje si našel Kalena?"

"V Arbacevi ječi."

"Egipčan," je dejal pretor in nagrbničil čelo, "ti si se osmelil, zapreti svečenika v ječo? — Zakaj?"

"Čuj me," je odgovoril Arbac, ki je mirno vstal, čeprav se mu je čitala na obrazu nemala zadrega. — "Ta mož je prišel k meni in mi grozil z enakom obtožbo, ako ne odkupim njegovega molka s polovico svojega imetja. Vse moje lepe besede so bile zaman, — Mir! — ne dovolj, da mi svečenik sega v besedo! — Plemeniti pretor in ljudstvo pompejsko! — Tujec sem v tej deželi — nisem si bil svest nikakega zločina, toda obtožbe in pričevanja svečenika bi me utegnili pogubiti. V svoji zmedenosti sem ga vodil do kleti, iz katere so ga osvobodili, pod pretvezo, da so moji zakladi tam skriti. Sklenil sem, da ga pustim tam, kaj toliko časa, dokler ni odločena usoda resničnega morilca, ko bi se mi ne bilo več treba bati svečnikovih groženj; dalje nisem imel z njim nikakega zlega namena. Morilca sem pograbil — ali kdo med vami ne bo odobral, da je bila umestna skrb samoobrane?"

(Dalje prihodnjič.)

Naznanilo in Zahvala

S tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem prežalostno vest, da je kruta smrt iztrgala iz naše srede našo ljubljeno in nikdar pozabljeno mater in staro mater

1884

Frances Turk

ROJENA STEKLASA

1946

Blagopokojnica je po daljši bolezní, sprevidena s svetimi zakramenti za umirajoče, za vedno zatisnila svoje mile oči dne 9. avg. 1946, ob 4:10 zjutraj. K večnemu počitku smo jo položili dne 12. avg. iz Jos. Žele in Sinovi pogrebnega zavoda in po opravljenih cerkvenih pogrebnih obredih na Calvary pokopališče.

Doma je bila iz vasi Prelesje, fara št. Rupert na Dolenjskem, kjer zapuša mnogo sorodnikov. Ob času smrti je bila 62 let stara.

Tem potom si štejemo v dolžnost, da se iskreno zahvaljujemo v prvi vrsti vsem sorodnikom, ki so nam bili v pomoč tekom bolezní ljubljene matere kot tudi v dneh naše žalosti. Zahvalo naj prejmejo: Mr. in Mrs. John Steklasa in družina, Mr. Frank Steklasa ml., nečak pokojne, ki je prišel iz Kanade, Mr. in Mrs. Louis F. Kirsch, Mr. in Mrs. Jack Turk in družina, Mr. in Mrs. Geo. Turk in družina, Mr. in Mrs. Fr. Ipavec, Mr. John Beber.

Najlepšo zahvalo izrekamo vsem onim, ki ste položili krasne vence h krsti blagopokojne, kar je bilo v dokaz vaše spoštovanje do nje, nam pa v veliko uteho. Zahvalo izrekamo sledečim: Mr. in Mrs. John Steklasa, Mr. Frank Steklasa ml., Mr. Vinko Steklasa, Mr. in Mrs. Louis F. Kirsch, Mr. in Mrs. Jack Turk in družini, Mr. in Mrs. George Turk in družini, Mr. in Mrs. Frank Ipavec, Mr. John Beber, Bailey Meter Production Dept., Mr. in Mrs. L. Bertonaschi, Mr. Leonard Bosco, Mr. in Mrs. Budd Carr, Mr. in Mrs. John Centa, sledečim klubom in oddelkom Cleveland Graphite Bronze Co.: Credit Union, First Aid Dept., Foremen's Club, Old Guard, Athletic Club, Waltonians, Development Lab., Personnel Dept.; Mrs. J. Davidson, Mr. in Mrs. Frank Gerchar, Mrs. John Gornik in družini, Mr. in Mrs. W. A. Greenwald, Mr. in Mrs. Frank Gruden, Mrs. Theresa Gruden, Mr. in Mrs. Joseph Hren, društvu Ilirija št. 56 SDZ, družini Kaitis, družini Klanac, Mr. in Mrs. Frank Knafels, Mr. Joseph Marzlikar st., Mr. in Mrs. Joseph Marzlikar ml., Mr. in Mrs. Anthony Korosec ml., Mr. in Mrs. Joseph Kraiger, Mr. in Mrs. Lad Krejci, Mr. in Mrs. Louis Krivacich, društvu Lipa št. 129 S. N. P. J., Mr. in Mrs. Louis F. Novak, Mr. in Mrs. Podrzaj st., Mr. in Mrs. Dick Proudfoot, Mr. in Mrs. Joseph Rejman, Mr. in Mrs. Frank Rejman, Mr. in Mrs. James A. Slapnik ml., družini Sturzenberger, Mrs. Ann Valtman, Mr. in Mrs. Homer Zion, Mr. in Mrs. Anthony Zupančič, Mr. Rudolph Zupančič in družini, ter sledečim sosedom, ki so skupno darovali za prekrasen venec in sv. maše: Mr. in Mrs. Pavcan, Mr. in Mrs. Babić, Mr. in Mrs. Urbha, Mr. in Mrs. Hanibal, Mr. in Mrs. Makolia, Mr. in Mrs. Korosec, Mr. in Mrs. Sustar st., Mr. in Mrs. Sustar ml., Mr. Frank Sustar, družini Pozelnik, družini Sirc, Mr. in Mrs. Cevka, Mr. in Mrs. Pajk, Mr. in Mrs. Zbasnik, Mr. in Mrs. Znidaršič, Miss Eleanor Znidaršič, Mr. in Mrs. Lokar, družini Bogovich, družini Goegge, Mr. in Mrs. Podrzaj, Mr. in Mrs. Krivacich, Mr. in

Mrs. Turkman, Mr. in Mrs. Piks, Mr. in Mrs. Gregorac, Mr. in Mrs. Segar, Mr. in Mrs. Frank Alich, družini Skully, Mrs. Langenfus, Mr. in Mrs. Mramor, Mr. in Mrs. Bart Alich, Miss Esther Jelenic, Mr. in Mrs. Mlakar, Mr. in Mrs. Auth, Miss Beck, Mr. in Mrs. Brezar, Mr. in Mrs. Poklar, Mr. in Mrs. Jancigar, Mr. in Mrs. Fabian, družini Trcek, Mr. in Mrs. Hocevar, Mr. in Mrs. Zupančič, Mr. in Mrs. Walters, Mr. in Mrs. Duilo, Mr. in Mrs. Kikel, Mr. in Mrs. Kodrič, Mr. in Mrs. Engert, Mr. in Mrs. Centa, Mr. in Mrs. Legan.

Našo prisrčno zahvalo izrekamo sledečim, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše blagopokojne: Mr. in Mrs. Joseph Bednarczyk, Mr. Henry Bednarczyk, družini Bogovich, družini Brezar, Mr. in Mrs. Budd Carr, Mr. in Mrs. Joseph Centa, Mr. in Mrs. Frank Faletich, Mrs. Anna Garvas, Mrs. John Gornik st., Mr. in Mrs. Frank Gramc, Mr. in Mrs. Val Greczanik, Mr. in Mrs. Joseph Grgas, Mrs. Theresa Gruden, družini Harris, Mrs. Josephine Hrovat, Mr. in Mrs. Walter Iliff st., Mr. in Mrs. Walter Iliff ml., Mr. in Mrs. John Ivančič, Lorain, Ohio, družini Ivančič, E. 61 St., Mr. in Mrs. John Javornik, Mr. in Mrs. Anton Jeršan, Mr. in Mrs. J. Kievet, Mr. in Mrs. Louis F. Kirsch, Mr. Anton Jaksetich, Mr. in Mrs. John Koblek, Miss Margaret Klanac, družini Klun, Mr. in Mrs. Frank Knafels, družini Kodrich, družini Koporec, Mr. in Mrs. Frank Kramer, Mr. in Mrs. Louis Krivacich, Mr. in Mrs. Edward Lampert, Mrs. Mary Langenfus, Mr. in Mrs. F. Leskovec, Madison, O., družini Levstik, družini Ludvik, Mr. James Luzar, Mr. in Mrs. A. Malensek, Mrs. L. J. Mandel, Mr. Clyde McKeon, Mr. in Mrs. A. Meklan, Mr. in Mrs. Joseph Menart, Mr. in Mrs. Victor Miklavz, družini Misič, družini Mramor, družini Mrhar, Mrs. Mary Palčič, Mr. in Mrs. John Pate, Mr. in Mrs. A. Perse, Mr. in Mrs. Lawrence Petkovšek ml., Mrs. Theresa Petkovšek, Mr. in Mrs. Joseph Pikš, Mr. in Mrs. John Podrzaj st., Mr. John Podrzaj ml., Mr. Edward Podrzaj, Mr. in Mrs. John Polin, Mrs. Antonia Prebil, Mr. in Mrs. Al Regal, Mr. John Renko, Mr. in Mrs. Ralph Ricksecker, Mr. in Mrs. Joseph Salehar, Mr. in Mrs. Anthony Selan, Mr. in Mrs. Jack Serak, Mr. John Simončič, Mrs. A. Skander, Miss Jean Skander, Miss Anne Skully, Mr. Edward Skully, Mr. Herman Skully, Mr. Frank Skully, bratu pokojne Mr. Frank Steklasa st., bivajoč v stari domovini, ki je potom svojega sina tukaj daroval za sv. mašo,

Mr. in Mrs. John Steklasa in družini, Mr. in Mrs. Frank Strogan, Miss Iva Trskan, Mr. in Mrs. Jack Turk in družini, Mr. in Mrs. Anthony Urbas, Mrs. Mary Verbic, družini Wenzel, Mrs. Mary Zajc, Mrs. Mary Zalar, Mr. in Mrs. Frank Zobec, Mr. in Mrs. Louis Zorcer Mr. Frank Zupančič.

Iskreno zahvalo naj sprejme kvartet Glasbene Matice, ki je zapel v srce segajoče žalostinke pokojni v spomin ob krsti; dalje Mrs. Frances Selan od društva Ilirija št. 56 SDZ za ganljiv govor v pogrebni zavodu ter vsi, ki so se udeležili molitve skupno z članicami od podr. št. 25 SZZ, ter Mrs. Mary Otoničar, ki je vodila molitev; Mr. Andrej Skerl od društva Lipa št. 129 SNPJ za ganljiv govor na pokopališču ter vsi omenjeni društvi za vso pomoč in tolažbo.

Hvala lepa sledečim, ki so dalj svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu: Mrs. J. Davidson, Mrs. Joseph Hren, Mr. Edward Kaitis, Mr. Louis F. Kirsch, vozniku Mr. Louis Krivacich, Mr. Edward Lampert, Mr. Louis F. Novak, vozniku Mr. Edward Podrzaj, Mr. Anthony Selan, vozniku Mr. Edward Skully, Mr. George Turk ml., vozniku Mr. Rudolph Zupančič ml., in vsem društvom, katerih je bila pokojnica članica.

Našo globoko zahvalo izrekamo sledečim, ki so drago mamo obiskovali v njeni bolnici, jo tolažili in bodrili ter ji delali kratkočasje, da je lažje prestajala bolečine: Mrs. Theresa Gruden, Mrs. Podrzaj, Mrs. Mary Langenfus, Mrs. Frances Selan, Mrs. Mary Turk.

Hvala lepa tudi Mrs. Mary Langenfus in Mrs. Mary Znidaršič, ki ste nabirali prispevke pri sosedih za skupni venec in za sv. maše. Enako najlepša hvala Rev. Baragi in Rev. Tomcu od cerkve sv. Vida za obiske v času bolezní in za podeljene sv. zakramente, kot tudi Rev. Tomcu za opravljene pogrebne obrede v pogrebni zavodu, cerkvi in na pokopališču.

Najlepša hvala tudi pogrebni zavodu Jos. Žele in Sinovi za izbornu urejen pogreb in vsestransko postrežljivost in pomoč v žalostnih dneh. Hvala tudi pogrebem ter vsem, ki ste pokojnico spremlili na njeni zadnji poti na pokopališče.

Ako smo slučajno izpustili ime katerega, ki je na en ali drugi način nam pomagal in prispeval ter izkazal svoje sočutje, prosimo, da nam oprostite ter izrekamo toplo zahvalo vsem za vse.

Ljubljena, zlata mamica! Ura je odbila tek Tvojega življenja. Tesno nam je bilo vsem, ko si poslednjikrat dihnila, v naša srca se je naselila neizmerna bol, saj smo izgubili naš najdražji zaklad — našo nadvse ljubečo mater, ki nam je stala ob strani skozi naše življenje. Usoda je hotela, da je nehala biti Tvoje zlato srce, in zdaj počivaš v grobu hladnem, kraj svojega življenjskega druga, ki je odšel v večnost pred Teboj. Spomin na Vaju, draga roditelja, bomo ohranili med nami na vekomaj, s tolažbo v srcih, da se enkrat zopet vsi skupaj snidemo na kraju večnega miru in blaženstva — tam, kjer ni ne bolečin in ne muk.

Počivajta v miru — snivajta sladko!

Zalujoči ostali:

VALENTINE, EDWARD, FRANK, STANLEY in VICTOR, sinovi
FRANCES, poročena Zorc, hči
JACK ZORC, zet
JENNIE, BERNICE, in MARGARET, sinahe
LARRY, vnuk
FRANCES MARIE, vnučinja

Cleveland, Ohio, dne 10. septembra 1946.